

بازسازی اتحاد و مردم سالاری در گفتگو با خسرو سیف

پرسش: چیزی که بعد از انتخابات دوم ریاست جمهوری مشهود است، از جانب کسانی است که برکنار از این نوع انتخابات بودند و این نوع انتخابات و هر نوع انتخابات را در چارچوب بسته ی حاکمیت رد می کنند. چالشی وجود دارد که نیروهای جمهوری خواه ایران از تشکیلاتی تاثیرگذار و پر انعطاف برخوردار نیستند. البته پیش از انتخابات طی بیانیه های ۵۶۵ و ۶۱۲ نفری فعالان جمهوری خواه (از طیف ها و گروه ها و شخصیت های مختلف) در کنار هم رای خود را قرار دادند. اما شرایط ویژه سیاسی ایران ظرفیت بسیار بالایی را می طلبد. می توانم مثال بزنم. نیروهای جمهوری خواه ایران از درجه بالای اعتراض به حاکمیت برخوردار هستند. اما به همان میزان از درجه بالای اختلاف نیز برخوردار هستند.

خسرو سیف: نیروهای خارج از حاکمیت نسبت به عدم آزادی در طول ۲۶ سال گذشته، متفوق القول هستند. بر این اعتقاد که در چارچوب بسته کنونی حاکمیت نمی توان انتظار آزادی یا انتخابات آزاد را داشت. با توجه به این که در قانون اساسی پر نقص کنونی چنین تصویری که بتوان با این قوانین و تفاسیر انتخابات آزاد داشت تصور باطلی است. یعنی با نظارت استصوابی که عده ای به گزینش کاندیدها مشغول باشند و تعداد افرادی مشخص را انتخاب کنند. چطور می توان قبول کرد چند نفری بنشینند و برای یک ملت تصمیم بگیرند که فلان کس باشد یا نه! این خود توهین به مردم ایران است و طی این ۲۶ سال اعمال شده. ما در حزب ملت ایران فکر می کنیم " ملت ایران" یعنی تمام اقوام ایرانی، همه و همه کبیر هستند و نیاز به قیم ندارند.

خوشبختانه در انتخابات نهم ریاست جمهوری با فعالیتی که به همت دوستان انجام گرفت، اعلامیه هایی معروف به ۵۶۵ و ۶۱۲ نفری منتشر شد و اکثر سازمان ها و شخصیت های مستقل و آزادی خواه ایران به نتیجه ای واحد، برکناری از این نوع انتخابات غیرآزاد و غیر رقابتی دست یافتند. چنانچه این امر در سال های قبل اتفاق نمی افتاد. و دوستان اعتقاد داشتند هنوز هم می شود در این چارچوب با چانه زنی و استفاده از ظرفیت های قانون اساسی عمل کرد.

البته این دو اعلامیه بیشتر در مورد انتخابات بود و جنبه ی عدم شرکت و عدم آزادی را مطرح می کرد. از این نظر که گروهها و شخصیت ها نظرات و مواضع خود را دارند، حرف دیگری است. افراد یک حزب می توانند نظر مشترک داشته باشند. در مورد جنبه ی اختلافی که بین نیروها و گروههای مبارز وجود دارد، سطحی است. با بحث و گفتگو قابل حل بوده و به همین دلیل ما فکر می کنیم که هر چه زودتر اتحاد با هماهنگی به اتفاق نظر خواهد رسید.

پرسش: حزب ملت ایران در ۱۰ تیرماه ۱۳۸۴ بیانیه ای در جهت اتحاد نیروهای سیاسی-اجتماعی منتشر ساخته است. برنامه ی عملی برای این نوع اتحاد با گزینه هایی چون "حقوق بشر"، " مردم سالاری" و " جدایی دین از حکومت" وجود دارد؟

خسرو سیف: نبود یک سازمان وسیع که بتواند همه ی کسانی را که به آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی معتقد هستند، **حزب ملت ایران** را بر آن داشت که اعلامیه ای در ۱۰ تیر ۱۳۸۴ صادر شود و همگان را به همکاری و همبستگی در برابر موانع مردم سالاری و استقرار حاکمیت ملی فراخواند. باید اضافه کنم شادروان **داریوش فروهر** در سال های قبل از شهادت در زمینه ی اتحاد فعالیت زیادی نمود. که نهایت آن منجر به اتحاد نیروهای ملی و شخصیت های دگر اندیش شد. ایشان این فعالیت را کافی نمی دانست و ما در حزب ملت ایران به اتحاد بزرگ از تمام سازمان ها، سندیکاها، شخصیت ها و کارگران و حتی سازمان ها و فعالان فرهنگی-اجتماعی باور داریم. کسانی که عشق به ایران و استقلال این کشور را دارند و اعتقاد به حقوق بشر و آزادی های اساسی را دارند. ما مصمم و استوار در این زمینه فعالیت می کنیم.

پرسش: مخالفت امروز و دیروز شما چه فرقی دارد؟ با توجه به این که حرکت های تند و رادیکال حتی از سوی جوانان استقبال نمی شود. و امروز خیلی ها اعتقاد به تغییر ساختار حکومت با هر روشی را پذیرا نیستند. این نوع مخالفت با حاکمیت چگونه می تواند حداقل نمایندگی فرد-گروه و یک حزب سیاسی را داشته باشد.

خسرو سیف: برای مبارزه سیاسی اعتقاد به مبارزه به دور از هر گونه خشونت وجود دارد. اگر ما طی این سالها به هدف نهایی خود نرسیدیم به علت فشار بی حد و حصر دستگاه حاکمه بر مبارزین بوده است. بارها گفته ایم و می گوئیم در تعیین قانون اساسی بر نقص شاهدیم کوچکترین توجهی به حقوق ملت نمی شود. شعارهای اساسی ما همان است. شما می پرسید مخالفت امروز ما فرقی نکرده است؟ شعارهای مطرح شده همان است.

" استقلال، آزادی، عدالت همگانی" در نتیجه انقلاب ۱۳۵۷ به خواسته های خود نرسیدیم. ما موافق فضای خشونت آمیز نیستیم. با هر گونه تندروی مخالف بوده ایم. حتی در زمان شهادت "فروهرها" اعلام کردیم که ایجاد بحران در کشور به ضرر ایران و ملت ایران است. هر گونه تندروی، قطعاً راه را برای استبدادی دیگر باز خواهد گذاشت.

بهترین دلیل احوال حاکمیت است که هیچ گونه اعتقاد را نمی پذیرد. این عدم تحمل را در سایر سطوح جامعه سراغ داریم. وجود تعداد زیادی زندانی سیاسی و توقیف گسترده مطبوعات به همراه ممیزی کتاب.

پس این نوع افکار عقاید در قالب گروه و فرد وجود دارد و به اعتقاد ما مبارزه وجود دارد و فعالان این عرصه ها بسته به توان خود عمل می کنند. وقتی می گوئیم آزادی نیست وجود احزاب آزاد مشکل بزرگی است. تو در جامعه ی بسته می خواهی یک حزب مخالف را نمایندگی کنی. با توجه به احزاب دولت ساخته ای مثل حزب مشارکت و ساختن اپوزوسیون خودی (به قول خودشان). فضای سیاسی ایران بسیار بسته است. به همین خاطر چند دستگی و اختلاف آفت بزرگی است. با این نوع اتحاد حول محور نیاز امروز ایران که همانا آزادی است، باید سعی کنیم با قوت و قدرت موانع اتحاد را بر طرف کنیم. احزاب آزاد که می توانند نمایندگی گروه و افراد را داشته باشند و قطعاً از اولویت ها ست.

امروز ما می بینیم در بزنگاه انتخابات حزب دولت ساخته ی مشارکت همراه با جماعتی از جریان ملی- مذهبی و نهضت آزادی به سمت یک کاندیدای مشخص قرار گرفتند. حتی تبلیغ هم کردند. مرحله ی دوم هم شرکت کردند. این ها زمینه یک نوع اپوزوسیون بی سر و صدا و مثلاً قانونی است که به طرف مقابل بگویند غیر قانونی است. البته تمام این بازی ها را می دانیم برای ورود به قدرت انجام دادند و متأسفانه در این زمینه ها اصلاً صادق نیستند. اسم دموکراسی را می آورند و پیش شرط می گذارند که چه و چه، بعد یادشان می رود و در انتخاباتی که می گویند غیر آزاد است مشارکت می کنند! از این قبیل نمونه ها فراوان داریم. اپوزوسیون را با این ترفند ها می خواهند فلج کنند اما گفته ی ما ثابت شده است که این نوع بازی ها و چانه زنی ها اثری ندارد.

پرسش: یک چیزی که در این انتخابات نهم و اعلام محمود احمدی نژاد به عنوان رییس جمهور مطرح بود مطرح کردن مطالبات اقتصادی- معیشتی مردم است. تفکری که احمدی نژاد و دوستانش تبلیغ می کردند: ثروتمندان می گیرند و به فقرا می دهند. آقای سیف! شما نمونه ای از این نوع طرح در جهان سراغ دارید که مشکلات اقتصادی کشوری فقط از طریق توزیع در آمدها از ثروتمند به فقیر باشد یا نمونه ی ۵۰ هزار تومانی آقای مهدی کروبی.

خسرو سیف: خیلی خوشحالم که امروز تمام نارسایی هایی که وجود دارد بخشی از آن را کاندیداهای ریاست جمهوری دوره نهم بیان نمودند. به خصوص در این زمینه آقای محمود احمدی نژاد بیش از سایرین با تکیه بر احقاق حقوق مردم پا به صحنه ی انتخابات گذاشت. اما جای تأسف است که این آقایان در این زمینه و علت آن نابسامانی های ۲۶ سال را فراموش کرده اند! این فسادها در ۲۶ سال بعد از انقلاب از ناحیه چه کسانی بوده است؟ شوخی است که بدون توجه به عواملی که باعث وضع موجود شده است ژست پس دادن حقوق ملت را بگیرند.

اقتصاد ما گره خورده است با منابع زیرزمینی ما. امروز صادرات نفت ما بدون هیچ گونه برنامه ریزی در زمینه ی اقتصاد، ایجاد کارخانجات و منابع جذب نیروی انسانی مصرف می شود. صادرات ما چگونه است؟ این پول ها چگونه هزینه می شود؟

پرسش: هنوز هم عده ای مثل دوم خردادی ها و تمامیت خواهان از مردم سالاری دینی و دموکراسی با پسوند و پیشوند صحبت می کنند. به نظر شما حکومت می تواند با گذاشتن صفت و قید از جریان سیاسی خود دفاع کند؟

خسرو سیف: اعتقاد به حاکمیت مردم سالار بدون هیچ پسوند و پیشوندی از جانب ما سال هاست گفته میشود. من در مورد مسئله اسم ایران که می گویند "ایران اسلامی" به شدت متاسفم. اسلام جزیی از فرهنگ ملت ماست. در کشور ما ادیان مختلف به نام ایرانی بودن زندگی می کنند این توهین به ایرانیان غیر مسلمان است. ایران به هیچ نوع پسوند و پیشوندی نیاز ندارد و متعلق به همه ی ایرانیان است که با اعتقادات دینی مختلف زندگی می کنند.

پرسش: آیا نیروهای خارج از حاکمیت از جمله حزب ملت ایران از نیروهای دموکرات به شمار می آیند. این ها را کمتر در بین این افراد و گروهها می بینیم. مثلاً انتخابات داخل این گروهها وجود دارد؟

خسرو سیف: در مورد حزب ملت ایران می توانم نظر بدهم. باید به هر حال توجه داشته باشیم. اگر آزادی را طلب می کنیم. اول از خودمان شروع کنیم. ما درحزب و گروه آرای مختلف داریم. دوستان ما گاهی نظر دیگری دارند. و درحزب به نظر اکثریت، هر چه باشد، احترام می گذاریم.

در جامعه امروز خودمان کسانی صحبت از آزادی می کنند که اسم شان را اصلاح طلب و دوم خردادی گذاشته اند. ما در این ۸ سال اصلاحات شاهد اخبار یک طرفه روزنامه های اصلاح طلب بوده ایم. آنها قبل از این که حاکمیت به آنها خط بدهد خودشان راساً اخبار گروههای مخالف را بایکوت خبری می کنند. این نوع برخورد امروز هم وجود دارد. فضای اطلاع رسانی داخل ببینید!